

INVESTIDURA DEL DOCTOR JUAN CARLOS TEDESCO COM A DOCTOR HONORIS CAUSA DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA

DISCURS DEL RECTOR

Des de l'any 1997, la Universitat de Girona ha nomenat una vintena de doctors honoris causa, personalitats del món de la psicologia, la ictiologia, l'art i la música, la història, la química, l'economia, la filosofia, la medicina, el dret i la gastronomia. Fins avui no figurava en aquest quadre d'excel·lència universitària cap pedagog, cap mestre, en el sentit més ampli i virtuós del terme. Per això, és una satisfacció haver lliurat avui els atributs d'aquest reconeixement a una persona com el doctor Juan Carlos Tedesco. Per tot el que representa, per la seva trajectòria, pel seu compromís.

Ja han quedat prou clars, en paraules del professor Salomó Marquès, els mèrits científics, la trajectòria acadèmica i la vinculació amb la UdG –amb el Departament de Pedagogia i la Facultat d'Educació i Psicologia– del doctor Tedesco. No hi insistiré. Però sí que vull fer esment, d'una manera molt especial, de la característica que em sembla més destacable de la figura que avui honorem: **l'afany d'implicació amb la realitat.**

Ho deien veus diverses, fa uns dies, en la inauguració de curs de la UdG, en l'acte que vam dedicar singularment a la docència. No es tracta d'inculcar tècniques o coneixements a individus que han d'excel·lir en la seva tasca professional. Es tracta, sobretot –i aquest és l'argument clau de la Universitat–, de formar persones, **d'entendre l'excel·lència des d'una nova perspectiva, en la qual hi tenen molt a dir la implicació,** el delit per canviar el món, per fer-lo més just i habitable.

Ho diuen els nostres Estatuts quan fan referència a la inspiració de la UdG: la trobem en els principis bàsics de llibertat, justícia i solidaritat, «i ens comprometem en la promoció de la igualtat d'oportunitats i en la lluita contra la discriminació». **És a dir, en la voluntat d'incidir a favor d'una societat més equitativa.** El professor Tedesco, en la seva tasca com a investigador i com a acadèmic, però també com a part implicada en la política educativa, està pendent dels canvis que es produeixen en la realitat i de quina manera incideixen en l'educació, però també de quina manera pot

intervenir l'educació com a actiu social en la transformació de les estructures, en l'apaivagament de les desigualtats, en la construcció de noves utopies.

Fa uns anys, el poeta Carles Riba escrivia que «el mal de l'escola és aquell que fonamenta un divorci tristíssim entre la instrucció i l'educació. El remei s'indica tot sol: accentuar el caràcter educatiu de l'ensenyament, de l'escola a la Universitat». És a dir: no tenim només la missió d'instruir, d'oferir canals per accedir a l'ensinistrament tècnic i professional. **Hem d'aconseguir que tot plegat s'aixoplugui sota el paraigua de la potent idea de l'ensenyament com a irradiació de civilitat.**

Això és el que ha pretès i ha aconseguit el doctor Tedesco al llarg de la seva carrera. I aquesta és una lliçó fonamental que en rebem: **no destriar la teoria pedagògica de la pràctica que s'implica en un compromís ètic.** En aquesta Universitat on, segons un altre dels seus doctors honoris causa, George Steiner, «floreixen tant les ciències socials, les exactes o la química analítica, com la història de l'art i la literatura», en aquesta Universitat de Girona avui **retem homenatge al coratge ideològic, a la llibertat de pensament i al pensament que exerceix la llibertat en cada acció concreta.** Perquè tots plegats coincidim en la importància capital de l'educació, i en el context en què vivim, això vol dir entendre la feina del pedagog com una lluita constant en benefici dels més febles, dels més desemparats. **Vol dir assenyalar als estudiants un camí de reforçament continu de la seva responsabilitat social, en la qual tots participem.**

L'exemple del professor Tedesco, des d'avui doctor honoris causa de la Universitat de Girona, ens esperona a totes i a tots. I la nostra Universitat accepta el repte d'educar per canviar el món. **D'educar per intervenir, per somoure, per despertar consciències.**

Moltes gràcies.

Sergi Bonet

Rector

Girona, 1 d'octubre de 2014